

[Socialministeren]

samarbejde, der er i gang om opgaveløsninger i kommuner og amtskommuner, støttet af det regionale udviklingsudvalg, bo- og aktivitetstilbud, der sættes i gang med puljemidler, og kommende lovændringer på forsorgshjemsområdet.

Regeringen vil på baggrund af afslutningen af temaplanrunden og landsudvalgets redegørelse give Folketinget en samlet status for udbygningen af distriktspsykiatrien og samordningen med socialvæsenet.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Den 23. maj 1990 havde vi i Folketinget en debat om sundhedsministerens redegørelse om de aktuelle problemer inden for psykiatrien. Det er den seneste debat, vi har haft her i Folketinget om psykiatriske patienters situation i Danmark. Den debat var faktisk udmærket og sluttede med nogle spørgsmål – mere præcist formuleret: Hvad nu?

Ministerens svar gik på fire konkrete områder, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 10333. Det første var en koordinering af viden og erfaringer, det andet en opblødning af faggruppernes modsætningsforhold, det tredje at overveje at indkalde ordførerne til drøftelse, når ministeren mente, der var noget at drøfte, og det fjerde at drøfte problemerne på bolig- og uddannelsesområdet med amter og kommuner.

Hvor meget konkret der er kommet ud af disse overvejelser og drøftelser, er måske et spørgsmål. I hvert fald har ordførerne ikke været indkaldt til nogen drøftelse med ministeren om sagerne.

For at komme videre med en løsning af problemerne har vi først forsøgt igennem et samråd i udvalget at få socialministeren og sundhedsministeren til at tage nogle konkrete initiativer til at forbedre patienternes situation. Da det ikke lykkedes, har vi følt behovet for en fornyet debat i Folketinget med efterfølgende signaler til de offentlige myndigheder og opfordringer til udbygning af en række initiativer for at sikre patienterne en ligeværdig tilværelse.

Der har i den offentlige debat både fra eksperter side og fra patienters og patientorganisationernes side været rejst spørgsmål om sammenhæng mellem amters og kommuners indsats eller måske snarere mangel på samme.

I Socialdemokratiet har vi lyttet meget til denne debat, og vi har megen forståelse for patienternes problemer. Vort menneskesyn byder, at der skal sikres befolkningen den højeste grad af livskvalitet. Det gælder også for psykisk syge medborgere, og derfor finder vi denne debat både relevant og nødvendig.

En situation, hvor en psykiatrisk behandling ikke er sammenhængende, måske på grund af manglende samarbejde mellem amter og kommuner, er for os helt uacceptabel. Administrative hindringer skal ikke være til skade for patienterne:

Det må ikke forekomme, at mennesker udskrives fra et sygehus, uden at det sociale system er klar til at følge op. Præcis dette er baggrunden for megen kritik – mere eller mindre begrundet.

Dansk Psykiatrisk Selskab har arbejdet meget med problemerne. Sundhedsministeriet har afholdt temarunder om psykiatri, som endnu ikke er afsluttet. Sundhedsstyrelsens følgegruppe har så sent som i februar 1991 udsendt sin redegørelse, og Landsforeningen Sinds sociale og sundhedspolitiske udvalg har i 1990 udsendt et meget indholdsrigt skrift, »Veje til psykisk sundhed«.

Alle siger entydigt, at vi ikke løser opgaverne godt nok, og det vil sige, at denne fornyede debat har sin berettigelse. Jeg synes, det er vigtigt at have forståelse for, hvilken lidelse de psykiatriske patienter er ramt af. En sindssygdom er karakteriseret ved forstyrrelser i tanke-, handlings- og følelseslivet samt svigt i evnen til tilpasning og forståelse af virkeligheden. Der er selvfølgelig mange varianter af det, ligesom sygdommens sværhedsgrad er forskellig. Derfor er der også behov for et varieret antal behandlingstilbud med forskelligt indhold.

Selv om der er mange virkelig gode tiltag i gang rundt om i landet og i København, er målet ikke nået. Det fremgår da også tydeligt af Sundhedsstyrelsens følgegruppes rapport. Blandt andet viser det sig, at frygten for, at patienter udskrives fra sygehuset i amtsregi og ikke følges godt nok op af socialvæsenet i kommunerne, er velbegrundet. Det er en uholdbar situation for det danske sundhedsvæsen og urimeligt over for patienterne.

Der er i de sidste år blevet nedlagt en del psykiatriske sengepladser. Amtsrådsforeningen oplyser, at det ikke er af sparehensyn, men at en